

Sygn. akt V KO 61/20

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **B. W.**

oskarżonego o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 czerwca 2020 r.,

z inicjatywy Sądu Rejonowego w B.,

w przedmiocie przekazania sprawy B. W. ,

sygn. akt II K (...), do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę oskarżonego B. W. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B., postanowieniem z dnia 29 maja 2020 r., sygn. akt II K (...), wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy dotyczącej B. W., oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s., do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.. Podjętą inicjatywę uzasadniał stanem zdrowia oskarżonego, który według opinii biegłej z dnia 4 czerwca 2019 r. i z dnia 10 listopada 2019 r. sporządzonych na potrzeby innych spraw oskarżonego, stanowi przeszkodę w uczestniczeniu oskarżonego w rozprawie przed sądem właściwym miejscowo.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie. Nie ulega

wątpliwości, że dobro wymiaru sprawiedliwości, które stanowi podstawę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o art. 37 k.p.k., to także realna możliwość osądzenia sprawy w innym sądzie, w sytuacji gdy stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia mu stawiennictwo w sądzie właściwym, a czyni realny jego udział w postępowaniu w innym, bliższym jego miejsca zamieszkania, sądzie.

Sytuacja taka zaistniała w niniejszej sprawie. Z opinii biegłej, na które powołał się Sąd Rejonowy w B. wynika, że stan zdrowia oskarżonego z uwagi na stwierdzone schorzenia (ciężka postać hemofilii z artropatią hemofilową i endoprotezoplastyką stawu kolanowego prawego, wirusowe zapalenie wątroby typu C oraz zaburzenia depresyjne) nie stanowi wprawdzie przeciwwskazania do brania udziału w postępowaniu sądowym lecz podróż oskarżonego w takim stanie zdrowia, zwłaszcza na znaczną odległość, sprzyja możliwości doznania urazu, co w przypadku oskarżonego nie jest wskazane z uwagi na towarzyszące urazom wylewy skutkujące znacznym pogorszeniem stanu miejscowego, do niemożności samodzielnego przemieszczania się włącznie. Nadto, z uwagi na zaawansowane zmiany stawowe badany ma ograniczoną możliwość poruszania się na dłuższych dystansach a także po schodach. Stąd też w ocenie biegłej bezpieczniejsze będzie dla oskarżonego uczestnictwo w rozprawie przed Sądem Rejonowym w B..

Powyższe każe uznać, że dobro wymiaru sprawiedliwości, wyrażające się w konieczności zapewnienia oskarżonemu – deklarującemu osobisty udział w rozprawie – możliwości realnego realizowania prawa do obrony, przemawia za przekazaniem jego sprawy z odległego o około 200 km od miejsca zamieszkania Sądu właściwego do Sądu Rejonowego w B..

Zaznaczyć trzeba, że ten sam wzgląd leżał u podstaw przekazania innych spraw B. W. w trybie art. 37 k.p.k. Sądowi Rejonowemu w B. – właściwemu dla miejsca zamieszkania oskarżonego (III KO (...), IV KO (...), IV KO (...), II KO (...), V KO (...)).

Z tych wszystkich względów, Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.